

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ	φρ. 10.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	"	" 11.
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	"	" 20.
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐν γένει	"	" 14.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος . . .	λ. 20.
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν.	

**ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ
ΚΥΚΛΑΔΩΝ**

Φίλοι Συμπολῖται,

Ἀναχωρῶν δι' Ἀθήνας καθήκόν μου ἀπαραίτητον ἐνόμισα νὰ ἐκφράσω διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἀπειρὸν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς πάντας τοὺς ὅπως δῆποτε συνδραμόντας καὶ τιμήσαντάς με διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των, καὶ τοι κατ' ἀνάγκην ἐκτεθεὶς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων, καθὼ πολέμιος τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἐκλογικῶν νομοθετημάτων τῆς Κυβερνήσεως Τριχούπη ἐν τῇ διαλυθείσῃ Βουλῇ.

Ἄγνωστος εἰς τοὺς πλείστους ἐξ ὑμῶν ἤξι ὠθην οὐχ ἥττον ἰκανῶν χιλιάδων λευκῶν ψήφων, καὶ τὰ γνωστὰ αἰτία, ἐξαγορὰ συνειδήσεως δι' ἀφθόρου χρήματος, ἐπεμβάσεις ἀρχῶν, ἀποκλεισμοὶ ψηφοφόρων καὶ κλοπὴ ψήφων ἐκ ταυτότητος τοῦ ὀνόματός μου, μὲ ἐστέρησαν καὶ ἄλλων δι' ἐμὲ προωρισμένων ὑπὸ τῶν ἐκλογέων ἐπίσης λευκῶν ψήφων.

Συμπολίται Τήνιοι,

Ἐγὼς, οἵτινες καὶ ἤδη μὲ ἐτιμήσατε δι' ἀριθμοῦ ψήφων, τὰς ὁποίας λαμβάνοντες συνήθως οἱ ἐκ Τήρου ὑποψήφιοι, ἀρεδεικνύοντο βουλευταὶ τῆς ἰδιαιτέρας καὶ ἀγαπητῆς μας Πατρίδος, ὀφείλω καὶ ἰδιαιτέρως νὰ εὐγνωμονῶ, διότι ὡς, καὶ ἄλλοτε, μὲ ἐπροτιμήσατε μεταξὺ τῶν πρώτων ἐκλεκτῶν σας, καὶ προσέτι, διότι οὔτε φαιδουργίαι, οὔτε συκοφανταίαι πρὸ καιροῦ σκοπίμως καὶ ἐπιτηδείως διαδίδονται μεταξὺ ὑμῶν, ἔσχυσαν νὰ κλονίσωσι παντάπασι τὴν πρὸς ἐμὲ ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσίν σας.

Ἐὰν ἔνεκα Νομοθετήματος, στερήσαντος τὰς ἐπαρχίας τῶν γνησίων αὐτῶν ἀντιπροσώπων, ἀδυνατῶ καὶ ἤδη, νὰ σᾶς ἀντιπροσωπεύσω ὡς βουλευτῆς Τήρου, δὲν θέλω παύσει νὰ ἐργά-

ζῶμαι κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων, ὡς πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, διὸ καὶ Σᾶς παρακαλῶ νὰ προσέρχησθε μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλετε μ' εὖρει, ὡς καὶ ἄλλοτε, πρόθυμον καὶ εὐκρινῆ.

Χαίρετε

Ἐν Ἐρμούπολει, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1887.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜ. ΔΡΟΣΟΣ
τέως βουλευτῆς Τήρου.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 30 φύλλῳ τοῦ «Πολίτου» ἀναγιγνώσκωμεν διάφορον, ἐν ᾧ περιγράφεται κακοήθης ὀχλαγωγία, ἣν ὁ δήμαρχος Ἐρμούπολεως ἐνήργησε τῇ 5 Ἰανουαρίου, ἐν τῇ αὐτῇ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς διατάραξιν τῆς ἡσυχίας τοῦ Σ. ἡμῶν Ἱεράρχου. Ἐκτίθεται δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθριδίῳ καὶ ἡ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐν καφενεῖοις καὶ τριόδοις δύσφημος γλώσσα τῆς περὶ τὸν δήμαρχον σπείρας, καὶ ἀναφέρονται αἱ ἀλλαχοῦ τε καὶ μετὰ τινος Κυρίας κατὰ τοῦ Σ. Ἱεράρχου φλυαρίαι γλωσσηματίου νεανίσκου εἰς τὴν σπείραν ἀνήκοντος.

Καὶ ὅτι μὲν ὁ δήμαρχος Ἐρμούπολεως ἐν τῇ ἐμπαθείᾳ αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ προβῆ καὶ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτὴν ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν, παραδεχόμεθα, διότι κατὰ τὴν πανήγυριν λ. χ. τῶν Φώτων, οὐδ' αὐτὸν συνώδευσε τὸν Τίμιον Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει φερόμενον, διότι ἐκ δεισιδαιμονίας, ὡς ἠκούσαμεν, ἐνόμισεν αὐτὸν ὡς ὑπαίτιον τῆς κατὰ τὴν 4 Ἰανουαρίου οἰκτρᾶς ἀποτυχίας του. Δὲν παραδεχόμεθα ὅμως ὅτι ὁ δήμαρχος Ἐρμούπολεως ἔχει τὴν τόλμην νὰ προβῆ εἰς μείζονα ἀσέβειαν, ἀκούσας ἴσως τι ἐπαθέ ποτε ὁ Σαλμωνεὺς, ὅστις ἀντεβρόντησεν ὅπου δὲν ἔπρεπε, καὶ προτιθέμενος ἴσως νὰ μετανοήσῃ εἰς τὸ μέλλον ὡς ὁ Σαῦλος, ὅστις καὶ οὗτος ἐπέσε πρηγῆς καὶ ἐτυφλώθη, διότι ἐλάκτιζε πρὸς κέντρα. Ἄλλως τε δὲ γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐὰν τοιοῦτόν τι ἐ-

νηργεῖτο ποτὲ κατὰ τῆς ἐνταῦθα Ἀρχιεπισκοπῆς, οὐχὶ εἷς, ὡς λέγει ὁ «Πολίτης», ἀλλὰ πολλαὶ χιλιάδες πολιτῶν ἤθελον δράμει πρὸς τιμωρίαν τῆς τοιαύτης πρὸς τοὺς περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀσεβείας. Ὡστε πρῶτον ἤδη παρὰ τῆς συναδελφου μανθάνοντες τὴν εἶδησιν, πεποίθαμεν ἢ ὅτι εἶναι παντάπασιν ἐσφαλμένη, ἢ ὅτι συνελήφθη μόνον ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν περὶ τὸν δήμαρχον, ἢ ὅτι, τὸ πολὺ, ἐνηργήθη μακρὰν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς συνοικίας αὐτῆς, καὶ οὐδὲ κὰν περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Ἱεράρχου.

Ὅτι δὲ ἡ περὶ τὸν δήμαρχον σπεῖρα χρῆται, ὡς λέγει ὁ «Πολίτης», γλώσση ἰταμῶ καὶ δυσφήμω κατὰ τῶν περὶ τὴν Ἐκκλησίαν, τοῦτο παραδεχόμεθα. Διότι πολλὰ τῶν μελῶν τῆς σπεύρας ταύτης, οὐδὲν ἄλλο λατρεύοντα καὶ πιστεύοντα ἢ τὰ πάθη των, νομίζουσιν ὅτι δύνανται νὰ ἐξευτελίωσι τὰ περὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπως ἀπαλάττωσιν τῶν τοῦ συνειδότος τύψεων ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ μετριάξωσι τὸν φόβον τῆς μελλούσης διὰ τὰ ἔργα των κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως. Ὅτι δὲ νεανίσκος τις ἀδιαλείπτως γλωσσηματίζει κατὰ τῶν περὶ τὴν Ἐκκλησίαν, τοῦτο οὐ μόνον παρὰ τὸ «Πολίτου» ἀλλὰ καὶ πολλαχόθεν ἄλλοθεν μανθάνομεν, χωρὶς νὰ ξενίζώμεθα τὸ παράπαν. Διότι ὁ νεανίσκος οὗτος, ὅτε μὲν οἱ λοιποὶ ὁμήλικόι του ἔχεον τὸ αἷμά των ἐν τοῖς συνόροις, ὁ μὲν πατήρ του ἀντεθνικῶς ἐργαζόμενος ὑβρίζε τὸν ἀγῶνα, ὁ δὲ νεανίας ἐτρόφα περιφρονῶν ἰσως τοὺς νόμους καὶ ἐγκαυχώμενος ἐπὶ ταῖς μέτοισι του. Ἢδη δὲ εἰρήνης γενομένης, περιεβλήθη τὴν στολήν τοῦ στρατιώτου καὶ προέβαλε τῆς κόγχης, ὅπως δῆθεν καὶ οὗτος ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα, πράγματι ὁμως ὅπως ἐμπαίζῃ αὐτὴν ὡς ὁ μισόπατρις γεννήτωρ του. Ἀλλὰ καὶ λοιδορεῖ καὶ ὑβρίζει ὁ γεννάδας καὶ ἀποκαλεῖ κλέπτῃς ἐκείνους, οἵτινες ἔκλεισαν εἰς τὸν παμφάγον πατέρα του τὰς θύρας, ἅς παντοειδῶς ἐλυμαίνετο. Οὕτω δὲ αὐξῶν ὁ νεανίας τὸ σῶμα ἐν τῇ τρυφῇ καὶ τῇ βορᾷ τῶν κοινῶν καὶ μορφῶν τὴν καρδίαν ἐν τῷ παραδείγματι τοῦ διαβοήτου πατρός του, θέλει ἀναδειχθῆ ἄξιός του αὐτοῦ τοκέως, ὃν υπερβάς ἀπὸ τοῦδε κατὰ τὸ συκοφαντεῖν, ὑπενθυμίζει ἡμῖν τὸ Ἀριστοφάνειον ἐκεῖνο.

«Τὸ γένος οὐ κατασχυνῶ
Παππῶς ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

«Μισθὸς ἀρετῆς ἐπαινος». Τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἀνήγγειλεν εἰς Σύρον ὁ τηλεγράφος τὸν θάνατον τοῦ δημάρχου Τριπόλεως Γεωργίου Πετροπούλου αὐταδέλφου τοῦ ἐνταῦθα συμπολίτου ἡμῶν Νικολάου Πετροπούλου. Οὐ μόνον δὲ ἡ ἀγάπη, ἥς τυγχάνει καὶ ἡ ὑπόληψις ἦν χαίρει, ὁ ἀξιόλογος συμπολίτης μας κ. Νικολάος, ἐκίνησαν τοῦ ἐνταῦθα κοινῶ τὴν συμπά-

θειαν, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῖς πᾶσι σχεδὸν ἐνταῦθα γνωστὸν ὄνομα τοῦ θαιόντος Γεωργίου. Ἀπὸ τῆς ἀγγελίης δὲ τοῦ δυστυχήματος πλείστοι διαφόρων τάξεων πολῖται μεταβαίνοντες πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πενθοῦντος, ἐκφράζουσιν αὐτῷ ἐν συγκινήσει τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν. Ἀληθῶς δὲ οὐ μόνον τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων τοῦ θανόντος τὸ πένθος, ἀλλὰ καὶ ἡ θλίψις ἀπάσης τῆς περὶ Τριπόλιν χώρας ἀγγέλλουσι τὸν ἔπαινον τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός, καὶ τὸ κενὸν ὅπερ ὁ θάνατός του κατελείπε μαρτυροῦσι. Διότι οὐ μόνον ἐπὶ πολλαῖς ἰδιωτικαῖς καὶ κοινωνικαῖς ἀρεταῖς διέπρεπεν ὁ ἀνὴρ, ἀγαθὸς μὲν ὢν οἰκογενειάρχης, ἀριστος δὲ φίλος, μέγιστον δὲ κέντρον μετὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀδελφοῦ του ἀποτελῶν τοῦ ἐμπορίου τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ καὶ ὡς πολιτευτῆς καὶ ὡς ἄρχων τῆς πατρίδος του Τριπόλεως διεκρίθη. Τῷ ὄντι δὲ οὐδὲ μὴ τυγχάνων ἰδιοτελῆς, μηδὲ μάταιος, μηδὲ τῶν ἀξιομάτων ἐφιέμενος πρὸς ὑλικὰς ὠφελείας, μηδὲ ἀνερχόμενος εἰς αὐτὰ ὡς ἄλλοι διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν συνειδήσεων καὶ τῆς διαφθορᾶς τοῦ λαοῦ, ὑπεδείχθη διὰ μόνης τῆς τῶν συμπολιτῶν του ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης, πολλακίς μὲν δημοτικὸς σύμβουλος καὶ πρέσβης, δις δὲ δήμαρχος Τριπόλεως μετὰ ταῦτα. Ἐν πάσις δὲ ταύταις ταῖς ὑπηρεσίαις, οὐ μόνον διεκρίθη ἐπὶ αὐστηρᾷ δικαιοσύνῃ καὶ τηρήσει τῶν νόμων, κοινῶς καὶ ἴσως ὑπάρχων εἰς ὅλα τὰ κόμματα, ἀλλὰ καὶ φιλόκαλος καὶ φιλόμουτος καὶ εἰς ἅκρον προοδευτικῆς καὶ δραστήριος. Διότι πλείστας μὲν ἀμειψήτας ὁδοὺς κατεσκεύασε καὶ μετὰ πλείστων κομῶν καὶ πύλων συνώδευσε τὴν ἔδραν τοῦ δήμου του. Καὶ δεινροφυτείας δὲ καὶ ἀφθόνοις πηγαίοις ὕδασι ἐπλήρωσεν αὐτήν, καὶ ἀγορὰν ἐν αὐτῇ ὑποδόμησε λαμπρὰν, καὶ περιπάτου κατεσκεύασε καὶ δι' ἀρχαίων δὲ καὶ φιλανθρωπικῶν καὶ ἱερῶν ἰδρυμάτων ἐκόσμησε τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν τῆς Πελοποννήσου. Ἀλλὰ καὶ τὴν παιδείαν τοῦ τόπου ὑπεστήριξε καὶ εἰς πάντων τῶν στοιχείων τοῦ τόπου τὴν προκοπὴν καὶ ἀνάπτυξιν συνετέλεσεν. Εἰς ταῦτα δὲ πάντα ἐπήρκει ὁ αἰδίδμος ἀνὴρ οὐχὶ βεβαίως σπαταλῶν τοῖς εὐνοῦμένους, ὡς ἄλλοι, οὐδὲ τὰ τοῦ δήμου ἰδιοτελῶς ἐκμεταλλευόμενος, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εὐτελῶν καὶ γλίτχρων πόρων τοῦ δήμου αὐτοῦ οἰκοδομῶν, καὶ προκαταβάλλων δὲ ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου του ταμείου, ὅσας τὸ τοῦ δήμου δὲν ἐπῆρει πρὸς τὰς δαπάνας· ἐφ' ᾧ καὶ ἐλέγχου πολλὰς γενόμενος, ἐν τούτῳ λαμπροτάτους ἦρε θριάμβους, οὕτω δὲ διάγων ὁ αἰδίδμος Γεώργιος, πολλῆς μὲν ἀγάπης δεκρίνετο ἄξιός παρὰ τῶν συγγενῶν του, ἐπαίμου δὲ καὶ θαυμασμοῦ ἡξιοῦτο παρὰ τῶν συμπολιτῶν του. τιμαῖς δ' ἐξαιρέτοις καὶ πικρατήμοις ἐτιμάτο παρὰ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων. Ἢδη δὲ θανάτων θρηνεῖται μὲν ἐν Τριπόλει, λυποῦνται δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ του οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν Ἑρμούπολιται· καὶ ἡμεῖς τὸν ἔπαινον μισθὸν τῆς ἀρετῆς αὐτῷ ἀποδίδοντες, συλλυποῦμεθα ταῖς συγγενέσιν αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῷ ἀξιοίμῳ φίλῳ ἡμῶν καὶ ἀδελφῷ του Νικολάῳ, εὐχόμενοι τούτοις μὲν εὐφρόρτων τὸ πένθος, τῷ δὲ ἀπελθόντι εἰς Κύριον αἰώνιαν ἀνάπαυσιν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Μετὰ τὰς γενομένας ἐπεμβάσεις, δωροδοκίας καὶ καλπονοθεύσεις μὴ ἀρκεσθέντες οἱ περὶ

τὴν κυβέρνησιν ἐδημοσίευσαν ψευδῆ καὶ ὅπως τοῖς συμφέρει ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ· καὶ πρῶτον μὲν δὲν ἐδημοσίευσαν ἰδιαιτέρως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως ὅπως μὴ φανῆ ἢ περιφανῆς νίκη τοῦ Σκουλούδη ἐλθόντος ἐν αὐτῷ ἐβδόμῳ, δεύτερον παρέλειψαν ἐν τῷ ὀλίκῳ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δήμου Κιμῶλου, ὅπου ὁ κ. Κεχαγιᾶς πλειοψηφεῖ τῶν κ. Γαβαλά καὶ Κρίσπη κατὰ διακοσίας καὶ πλέον ψήφους, τρίτον δὲν ἐδημοσίευσαν τὰ κατὰ δήμους ἀποτελέσματα, ὅπως μὴ φανῶσι τὰ ἐν τισὶ ἀποκέντροις δήμοις γινόμενα, ὅπου οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὑποψήφιοι ἔλαβον ἄλλος μὲν 5, καὶ ἄλλος δύο ψήφους, καὶ τέταρτον ἐν τῇ γενικῇ ἀθροίσει, κατὰ λάθος πάλιν, ἠλάττωσαν τὰς ψήφους τοῦ κ. Κεχαγιᾶ σημειοῦντες, ἐν τινὶ ἐγχωρίῳ ἐφημερίδι, ὅτι οὗτος ἔλαβε ψήφους 11,739, ἐνῶ ὁ κ. Ε. Κεχαγιᾶς ἀληθῶς ἔλαβε 12,229. Τὰ κατὰ δήμους δὲ ἀποτελέσματα ὡς καὶ τὰς ψήφους ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων θέλομεν καταχωρίσει ἴσως ἐν προσεχεῖ, ἤδη σημειοῦμεν ὅτι ἐν Ἑρμουπόλει οἱ ὑποψήφιοι ἔσχον τὴν ἐξῆς σειρὰν· Μπούμπουλης, Σίμος, Ε. Κεχαγιᾶς, Κόρπας, Μαυρογορδάτος, Κατσάκος, Σκουλούδης, Τόμαν, Μπογιατζόγλου, Ἰ. Κεχαγιᾶς κ. ε.

— Ἐν γένει δὲν εἶναι ἀληθῆ τὰ γραφόμενα παρ' ἐγχωρίου συναδέλφου περὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῶν Κυκλάδων. Ἰδίως δὲ εἶναι ὄλως φανταστικαὶ ἰδέαι καὶ μῦθοι τὰ γραφόμενα παρ' αὐτῆς περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀνορθώσεως τῆς ὑπολήψεως τοῦ κ. Σκουλούδη. Τὸν Σκουλούδην καὶ τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ ἀνέδειξαν βουλευτάς, τὰ αἴτια ἅτινα ἀνεγράψαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ, τὰ δὲ ἀμοιβαῖα αὐτοῦ καὶ τοῦ τόπου αἰσθήματα μὴ κρινέτω ἢ συνάδελφος κατὰ τὰ ἑαυτῆς πρὸς τοῦτον αἰσθήματα. Διότι ἀρκοῦσα εἶναι ἢ τῶν περὶ Σκουλούδην, πρὸς τὴν Ἑρμούπολιν ἰδίως, ἐκτίμησις, ἢ περιφρονητικὴ αὐτῶν πρὸς τὸν τόπον ἀναχώρησις, καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν δημοσιευθέντες χαρακτηριστικώτατοι ἀποχαιρετισμοὶ των. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὑπάρχει οὐχὶ μόνον ὄχλος ἐν τῷ λαῷ, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι κοινωνικὴν κατέχοντες θέσιν, ἀρεσκόμενοι εἰς ἐκλογὴν, ἣτις ἐκτὸς τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, οὐδένα ἄλλον ἀνέδειξε βουλευτὴν ἐν Ἑρμουπόλει διαμένοντα, μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων, τίς ἢ χρεῖα νὰ ζητῆ τις λογικὴν καὶ πατριωτισμὸν παρα τοιούτων Ἑρμουπολιτῶν;

— Ὁ «Αἰὼν» ἀναγράφων τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. Ε. Κεχαγιᾶς εἶνε μεγαλέμπορος ἐνταῦθα. Εἰς τὴν ἀξιόλογον συνάδελφον παρατηροῦμεν ὅτι ὁ κ. Κεχαγιᾶς εἶναι διδάκτωρ τὰ Νομικὰ, ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετελθὼν ἐνταῦθα εὐδοκίμως τὴν δικηγορικὴν ἐπάγγελμα.

— Τὸ ὑπουργεῖον ἀπέλυσε, λόγῳ οἰκονομίας, καταργῆσαν τὴν θέσιν τῆς τὸν ἐνταῦθα διδάσκαλον τῆς Ναυτικῆς κ. Ἰορδάνην Μαυρομμάτην. Πᾶς λόγος εἶναι

περιττὸς περὶ τοῦ γινομένου εἰς τὸν γηραιὸν διδάσκαλον ἀδικήματος.

— Ὁ ἐκ τῶν συντακτικῶν τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» κ. Χ. Μακρίδης ἐδημοσίευσεν σύγγραμμα χρησιμώτατον ὑπὸ τὸν τίτλον «Γενικὸς ἐτήσιος ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος μετὰ ἡμερολογίου καὶ πλείστον πρακτικῶν γνώσεων — ἔτος 1887 — ὑπὸ Χ. Μακρίδου».

Τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀνω βιβλίου περιέχοντος πολλὰ καὶ χρήσιμα εἰς πάντας, συνιστῶμεν, καθ' ὅσον ὁ ἐκδότης ὀρίσας τὴν τιμὴν αὐτοῦ εἰς δραχμὰς τρεῖς μόνον, προσεπάθησε διὰ τοῦ εὐώνου αὐτοῦ, ν' αὐξήσῃ τὴν κυκλοφορίαν ἐπιφυλαττόμενος εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος νὰ προσθέσῃ πλείονας ἐτι στατιστικὰς περὶ Ἑλλάδος πληροφορίας.

— Ἐξεδόθη καὶ τὸ φυλλάδιον τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ «Παρνασσῶς», ἐκδιδομένου, ὡς γνωστὸν, ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου Φιλολογικοῦ Συλλόγου

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Αἱ παραστάσεις τοῦ θεάτρου μας ἐξακολουθοῦσι πάντοτε βαίνουσαι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας ἐφελεύουσαι τὴν συρροὴν τῶν φιλομούτων μετὰ τὴν Forza del Destino ἐδόθησαν οἱ Puritani τὸ τελειότερον καὶ περιπαθέστερον ἀριστούργημα τοῦ μουσουργοῦ Bellini. Παρὰ πάντων δὲ ὁμολογεῖται ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τούτου, εἰς ὃ ἅπαντα τὰ πρωτεύοντα πρόσωπα ἀμιλλήθησαν νὰ φανῶσιν ἀντάξια τῆς ὑπολήψεως τοῦ κοινοῦ.

Τοὺς Πουριτανοὺς διεδέχθη ἡ Aida τὸ νεώτερον καὶ νεωτερίζον κατὰ τὰς περὶ μουσικῆς σημερινὰς ἰδέας ἔργον τοῦ Verdi. Ἡ ἐκτέλεσις ἐγένετο μετὰ πλουσίας σκηνηνικῆς διασκευῆς καὶ μεγαλοπρεπείας. Δυστυχῶς ἡ πρώτη ὑψίφωνος δεσποινὴς Βοδρίλλα, ἣτις εἶνε μίᾳ ἐκ τῶν σπανίων ὑποκριτριῶν ἐν τῇ σκηνῇ, ἔνεκα τῶν ἐλλείψεων τῆς φωνῆς αὐτῆς ὑπελείφθη τῶν προσδοκιῶν τοῦ κοινοῦ. Ἐπίσης ὁ ὀξύφωνος κ. Πιερμαρία, ὁ ὁποῖος διὰ τὰ ἐξάρτητα προσόντα τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τὴν τέχνην τοῦ ἀδῆν ἐφείλκεσεν ἰδιόχουσαν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ, ἐν τῷ μελοδράματι Aida, εἴτε ἔνεκα τῆς κακοδιαθεσίας αὐτοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, εἴτε διότι κατὰ πρώτην φοράν ἐλάμβανε μέρος ὡς Ραδαμῆς ἐν τῷ μελοδράματι τούτῳ, δὲν ἤρε τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν, ἢν εἰς ἄλλα προηγούμενα μελοδράματα.

Ἡ μεσόφωνος ὁμοῦ δεσποινὴς Ὀρλάνδη διεξήγαγε μετὰ τέχνης καὶ αἰσθημάτων τὸ μέρος τῆς Ἀμνέριδος καὶ ἐπέστρεψεν ἐπανειλημμένως τὰς ἐπευφημίας καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ.

Ἄλλ' ὁ βαρύφωνος κ. Ἀλβέρτις ἐξετέλεσε μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας τὸ μέρος τοῦ Ἀμνιάσου βασιλέως τῆς Αἰθιοπίας. Ἡ ὑπόκρισις τοῦ ἦτο καθ' ὅλα κατὰλληλος καὶ ἀρμόζουσα εἰς τὸ ἦθος τοῦ παριστανομένου προσώπου· ἔμελε δὲ πανταχοῦ μετὰ τέχνης καὶ τῆς προσηκούσης ἐκφράσεως καὶ ἐπεσπάσατο πολλάκις γδαῖα ἐκ τοῦ κοινοῦ χειροκροτήματα. Ἐπίσης καὶ ὁ ἄθύφωνος κ. Κρόμπεργ διεξήγαγε μετ' ἐξαιρετοῦ ἐπιτυχίας τὸ μέρος τοῦ μεγάλου Αἰγυπτίου ἱερέως.

Μετὰ τὴν Aida ἐδόθη ἡ Sonnambula τὸ λίαν

αίσθηματικόν τούτου ἔργον τοῦ Bellini. Ἡ ἐκτέλεσις ὅμως τοῦ μελοδράματος τούτου ἐγένετο λίαν πτωχὴ ἐν τε τῇ σκηρικῇ διασκευῇ καὶ τῷ ἱματισμῷ· ἄλλως τε δὲ καὶ τὸ μελοδράμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν περιέχει ποικίλιαν σκηνῶν, οὐδ' ἀναπτύσσει πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τὴν πλοκὴν τῶν δραματικῶν γεγονότων· μόνον ἡ μουσικὴ εἶνε ἀνταξία τῆς τρυφερωτάτης καὶ εὐαισθητοῦ γραφίδος τοῦ Bellini καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ μουσικὴ τῆς τελευταίας σκηνῆς τῆς Ὑπνοβάτιδος, τῆς ὁποίας οὐδέποτε ἄλλοτε ἐγράφη παθητικώτερα, πολλάκις συγκινήσασα μέχρι δακρύων τοὺς ἀκροατάς. Μολοντοὶ ἅπαντα τὰ πρωτεύοντα πρόσωπα ἐξετέλεσαν ἐπιτυχῶς τὰ μέρη αὐτῶν ἐν τούτοις τὸ σύνολον τῆς ἐκτελέσεως, δι' οὗς λόγους ἐξέθημεν, δὲν εὐφρέτησε πολὺ.

Τὴν Sonnambula διεδέχθη τελευταῖον ὁ Κουρεὺς τῆς Σιβίλλης, τὸ ἀθάνατον τούτου διὰ τὴν ζωηρότητα, τὴν χάριν καὶ τὸ πνεῦμα ἔργον τοῦ Rossini, τὸ ὁποῖον ὅσον τις πλειότερον ἀκούει, τόσον περισσότερον ἀπολαμβάνει εὐχαριστούμενος. Ἡ καθόλου ἐκτέλεσις τοῦ μελοδράματος ἐπέτυχεν, ὅχι ὅμως ὡς ἄλλοτε. Ἐν τούτοις ἡ μετόφωνος δεσποινὶς Ὁρλάνδη ἐν τῷ μελοδράματι τούτῳ διεκρίθη πάντων. Ὡς Ῥοζίνα ἐπέδειξεν ἐξαίρετον καλλιτεχνικὴν ἀξίαν μέλψασα μετ' αἰσθηματος καὶ τέχνης καὶ ὑποκριθεῖσα μετὰ χάριτος καὶ καλαισθητοῦ κομψότητος τρόπων. Ἐπίσης καλῶς διεξήγαγον τὰ μέρη αὐτῶν ὁ κομικὸς βαθύφωνος κ. Γαλάσης καὶ ὁ βαρύφωνος κ. Μαροῦκο. Ὁ ὀξύφωνος κ. Κάνδιο καὶ ὁ βαθύφωνος κ. Κρόμπερ, ἂν καὶ εὐφρέστησαν τὸ νοινόν δι' ἐπιτυχῶς ἐκτελέσεως, ἐν τούτοις ὑπελειφθησαν κατὰ τι ἐν τῷ μελοδράματι τούτῳ τῆς ὁμολογουμένης ἀξίας των.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Ἄριθ. 15

Ὁ

Πρόεδρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου (ε. ε.) αἴτησιν τοῦ Κωνσταντίνου Γκίκα κατοικοῦ Τρικάλλων, αἰτουμένου διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικηγόρου Ἐμμ. Πατρικίου ὅπως κηρύξωμεν κατεπείγουσαν τὴν ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1886 ἀγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τοῦ Πανταζῆ Γ. Δεπάστα ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν καθόσον εἶναι κατεπείγουσα, ἐπειδὴ ἡ προκειμένη αἴτησις εἶναι νόμιμος.

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν προκειμένην αἴτησιν, κηρύσσομεν τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν κατεπείγουσαν.

Διατάσσομεν τὴν κατὰ προτίμησιν συζήτησιν ταύτης καὶ ὀρίζομεν δικάσιμον τοῦ ἐφ' οὗ προϋστάμεθα Δικαστηρίου τὴν πρώτην τοιαύτην μετ' ἡμέρας δεκαπέντε, ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 17 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ Πρόεδρος

Μ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΠΑΠΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον

Ἐν Σύρῳ τὴν 18 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Α. ΣΟΦΙΚΙΤΗΣ.

(Τ. Σ)

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παρούσαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα Κον Εἰσαγγελέα, διὰ τὸν Πανταζῆ Γ. Δεπάστα, κάτοικον Κέας καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, καλούμενον ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν πρὸς συζήτησιν τῆς ἀπὸ 1 9βρίου 1886 ἀγωγῆς μου, συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν πράξιν, τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας, δημοσιευσάτω δὲ καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Ἡλιος».

Σύρος, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Ε. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Ἄριθ. 14

Ὁ

Πρόεδρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου (ε. ε.) αἴτησιν τοῦ Κωνσταντίνου Γκίκα, ὡς νομίμου ἀντιπροσώπου τῶν ἀνηλίκων τέκνων τοῦ Κατίνης καὶ Σταματίνης, κατοικοῦ Τρικάλλων, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἵνα διατάξωμεν τὴν κατὰ προτίμησιν συζήτησιν τῆς ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1886 ἀγωγῆς του, κατὰ τοῦ Πανταζῆ Γ. Δεπάστα, κατοικοῦ Κέας καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς κηρύσσοντες αὐτὴν κατεπείγουσαν.

Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη αἴτησις εἶναι νόμιμος

Διὰ ταῦτα

Κηρύσσομεν τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν κατεπείγουσαν καὶ

Διατάσσομεν τὴν κατὰ προτίμησιν συζήτησιν τῆς ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1886 ἀγωγῆς τοῦ αἰτουμένου ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του κατὰ τοῦ Πανταζῆ Γ. Δεπάστα, ὀρίζοντες δικάσιμον αὐτῆς τὴν πρώτην τοιαύτην τοῦ ἐφ' οὗ προϋστάμεθα Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας.

Ἐγένετο ἐν Σύρῳ τὴν 17 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ Πρόεδρος

Μ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. Α. ΠΑΠΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀκριβῆς ἀντίγραφον, Σύρος αὐθημερόν.

Ὁ Γραμματεὺς

(Σ. Σ.) Θ. Α. ΠΑΠΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παρούσαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν Πανταζῆ Γ. Δεπάστα κάτοικον Κέας, καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς καλούμενον ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν πρὸς συζήτησιν τῆς ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1886 ἀγωγῆς μας, συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν πράξιν, τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας δημοσιευσάτω δὲ καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Ἡλιος».

Σύρος, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1887

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

Ἐμμ. Πατρικίος

Τόποις Ρ. Πρίντζη.